

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

344

16 augustus 2026

G-sportdag "Memorial Jaro De Bruyne"

Een vijftal Kalmthoutse verenigingen zijn druk in de weer om van de jaarlijkse G-sportdag weer een succesvolle organisatie te maken.

Voor het vijfde jaar op een rij wordt deze sportdag georganiseerd als herinnering aan Jaro De Bruyne, een medewerker van vele Kalmthoutse verenigingen die ons veel te vroeg is overleden.

Met de "Memorial Jaro De Bruyne" moedigen enkele Kalmthoutse verenigingen jongeren met een beperking aan om aan sport te doen.

De vijfde editie gaat door op **zondag 30 augustus** op het terrein van Heibos SV en in de straten daaromheen. Heibos organiseert er vanaf 13u een voetbaltornooi voor de G-sporters. Wie info wil of nog wil inschrijven kan mailen naar sven@vanruyssevelt.be.

EEN WAARGEBEURD MYSTERIE. EEN VERHAAL DAT JE NIET MEER LOSLAAT.

In de gangen van het Antwerpse gerechtshuis loopt onderzoeksrechter Olivier gebukt onder een zware last. Het dossier Steinmann. Jaren na de fatale schietpartij in het domein Phoenix Park blijft de zaak hem achtervolgen. Wat hij ooit liet optekenen als een passionele moord, ontloopt zich in zijn nachtmerries tot een web van verraad. Terwijl de grenzen tussen zijn herinneringen en de realiteit vervagen, komt Olivier tot een schokkende ontdekking. De waarheid is geen mooi verhaal zoals hij ervan had gemaakt, maar een gevaarlijk spel dat destijds minutieus werd geregisseerd. Elk bewijsstuk dat hij opnieuw onderzoekt, legt een diepere laag van manipulatie bloot. Zijn dromen en zijn nieuwe onderzoek brengen Olivier tot een nieuwe conclusie. De zaak Steinmann is geen liefdesdrama meer. Het is een levende confrontatie met het verleden. Durf jij de geheimen te ontrafelen? Het mysterie wacht. Maar wees gewaarschuwd. De waarheid heeft een prijs die Olivier bijna zijn verstand heeft gekost. Hoe ver zou Olivier durven gaan?

PROMOTIEPRIJS

20 €

IN PLAATS VAN
27,50 €

BESTEL
TIJDIG!

BIJ BESTELLING UITERLIJK OP
VRIJDAG 21/08/2026

✉ danny.mathysen@gmail.com

TRUE CRIME. MYSTERIEUS. KALMTHOUT EN ANTWERPEN.

Het wielrennen start al wat vroeger, de eerste wedstrijd heeft plaats om 12u30, het zijn de handbikers en driewielers die dan hun wedstrijd betwisten. De tweede wedstrijd, die start om 14u, is er voor de tandems en tweewielers. De omloop die wordt gevolgd: vertrek Vredelaan, Kon. Astridlaan, Heibloemlaan, Kalmthoutlaan, Culturalaan, Antoine De Preterlaan, Guido Gezellelaan en zo terug naar de Vredelaan waar de aankomst is. Inschrijven hiervoor kan alleen via G-sport Vlaanderen wielrennen.

Naast het voetbal en het wielrennen is er nog karate, vanaf 14u kan wie wil deelnemen, afwisselend is er ook boccia (een balspel voor de G-sporters)

Bijzondere aandacht vragen wij voor onze rolstoelgebruikers die die dag een geleide wandeling willen maken begeleid door de drumband "de doorzetters" uit Deurne. Vanaf de voetbalaccommodatie van Heibos wordt er vertrokken voor een korte rolstoelwandeling waaraan elke rolstoelgebruiker vrij mag deelnemen. Het liefst met een begeleider. Voor deze wandeling wordt gevraagd vooraf even een seintje te geven via het mailadres gsport@wieka.be. Zo weet de organisatie van je komst en of je al of niet begeleiding hebt voorzien. Start is voorzien om 15u45.

De G-sportdag wordt dit jaar gebracht door: Heibos SV, Wieka VZW, Kyokushin Karate Kalmthout, Kamthoutse tennisclub en De Kade. Het evenement wordt ondersteund door de sportdienst en het gemeentebestuur van Kalmthout.

Het zou mooi zijn dat onze bevolking ook dit evenement omarmt, vooral om onze G-sporters te komen aanmoedigen! Meer info op de websites van de organiserende verenigingen en facebook.

O.L.Vrouw-half-oogst in 1900

Het was nog vroeg in de ochtend van 15 augustus 1900 toen de eerste zonnestralen over de paarsbloeiende Kalmthoutse heide vielen. Een lichte nevel hing als een sluier boven de akkers in het gehucht De Achtzaligheden, waar de mist langzaam optrok rond de kleine huisjes met hun rieten daken. Tussen de ruige dennenbomen klonk het vrolijke gezang van vroege vogels.

In het witgekalkte huisje van de familie Janssens was er al volop bedrijvigheid. Vandaag was geen gewone dag. Het was Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaart, in de volksmond liefkozend *O.L.Vrouw-half-oogst* genoemd. Het feest waarop het hele dorp uitliep om de moeder Gods te eren en te danken voor de eerste vruchten van het land.

Moeder Cornelia had haar beste gekreukte schort aangetrokken en zette de laatste koperen kommen hete cichoreikoffie op de zware eikenhouten tafel. Vader Adriaan had zijn zwarte zondagse laken jas uit de kast gehaald; een kostbaar kledingstuk dat hij als hardwerkende dagloner enkel aanging op hoogdagen.

Aan het hoofdeinde van de tafel zat grootmoeder Anna Catharina (Vandenhoutgoor). Zij woonde al jaren bij het gezin in en herinnerde zich nog de barre jaren van haar jeugd, lang voor haar man Frans was weggefallen. Haar zilveren haren zaten strak in een knot en om haar gerimpelde hals hing een versleten, zilveren Mariamedaillon. *"Een mens vergeet veel dingen als de jaren tellen,"* sprak ze met een krakende stem terwijl ze naar de hei keerde, *"maar de processie van Onze-Lieve-Vrouw vergeet ge nooit. Al sedert ik een klein meisje in klompkes was, bracht deze dag heel Kalmthout bijeen."*

Het gezin telde intussen een flinke bende jongelui die rond de tafel schoven. De achttienjarige Maria droeg een smetteloos wit kleedje met een breed blauw lint; vandaag mocht ze met de jonkvrouwen bloemen strooien voor het Mariabeeld. Haar broers Gerard (zestien) en Frans (dertien) hielpen elkaar om hun boerenkiel netjes te fatsoeneren. Joanna, vijftien jaar oud, hielp moeder om de jongste monden te voeden. En in de hoek zaten de negenjarige tweeling Anna en Ludo stout te gniffelen terwijl ze hun houten klompen extra dik insmeerden met reuzel zodat ze mooi zouden blinken in de zon.

Naar de Hoogmis

Na het vroege ontbijt trok de hele stoet van het huis in De Achtzaligheden richting de parochiekerk. Vanuit alle zandwegen en dreven stroomden buurtgenoten toe: landbouwers, vrouwen met gestijfde kanten mutsen en drommen spelende kinderen. Alom klonk dezelfde hartelijke groet: *"Een zalige O.L.Vrouwdag gewenst, Adriaan en Cornelia!"*

Aan de dorpskerk stonden de vaandels van de gilden reeds opgesteld. De fanfare blies de eerste koraaltonen de mist in, en binnen in de schemerige kerk brandden honderden bijenwas-kaarsen. Het eeuwenoude Mariabeeld was rijkelijk omringd door vlekkeloze witte gladiolen en veldbloemen uit de Kalmthoutse tuinen.

Tijdens de plechtige hoogmis heerste er een gewijde stilte. Zodra de mis geëindigd was, vormde de stoet zich buiten. Vooraan liep het houten kruis, gevolgd door de misdienaars met rammelende wierookvaten en het langzaam voortgedragen Mariabeeld.

De Processie

Maria liep vooraan in de stoet en strooide voorzichtig blaadjes uit haar mandje op de zandweg. *"Niet te driftig, meisje,"* waarschuwde moeder Cornelia zachtjes vanuit de rij vroom volk. *"Maria moet over een zacht tapijt kunnen schrijden tot aan het rustaltaar."*

De processie boog af richting de Driehoek. De bewoners hadden hun kleine hoeses en schuren getooid met vlaggen in de pauselijke kleuren, dennetakken en bloemenslingers. Aan de Kapellensteenweg stond

het rustaltaar opgesteld, wit en stralend tegen het groen. De pastoor hief het monstrans-vaatwerk en het hele dorp knielde neer in het mulle zand. De stilte over de velden was indrukwekkend. Na de zegen trok de stoet via het Kerkeneind terug naar het hart van het dorp.

En dan was het feest

Thuis wachtte de beloning: het middagmaal in hun huisje. De geur van gestoomde aardappelen, boterbonen uit eigen tuin, gezouten ham en versgebakken roggebrood kwam hen tegemoet. Als koninklijke afsluiter kwam de dikke rijstpap met flinke propfen bruine suiker op tafel.

Nadat iedereen voldaan was, zochten vader Adriaan, moeder Cornelia, grootmoeder Anna Catharina en de kinderen de schaduw op onder de dikke bladeren van de oude notelaar op hun erf. De avondzon kleurde de heide in een diepe, paarse gloed. Maria keek naar haar moemoe. *"Vertel nu nog eens dat oude verhaal over de heide, moemoe."* Grootmoeder glimlachte en legde haar gerimpelde hand op Maria's schouder. *"Kindjes, in onze Kempen heeft elk ven zijn watergeest en elke zandweg haar geheim. Mijn moeder vertelde mij destijds dat hier ooit, in heel barre tijden, een eenzame schaapherder dwaalde die zijn lievelingslam kwijt was in de mist."*

De kinderen schoven dichterbij en hielden hun adem in. *"Toen hij moe onder een oude jeneverbes neerknielde, verscheen er plots een vrouw in een mantel zo blauw als de hemel. 'Zoek niet verder op de vlakke,' sprak ze zacht, 'maar volg de witte bloemen.' De volgende morgen vond hij niet enkel zijn lam, maar borrelde er op diezelfde plek een zoete waterbron uit de droge grond."*

De kleine Anna en Ludo keken met grote, ongelovige ogen naar hun grootmoeder. *"Was dat echt Onze-Lieve-Vrouw, moemoe?"* Anna Catharina knipoogde en trok haar sjaal wat strakker tegen de avondkoelte. *"Dat moogt gij zelf geloven, jongelui. Maar wie met een rein gemoed door onze heide wandelt, zal merken dat men hier nooit helemaal alleen is."*

Boven de verre dennenbossen luidden de avondklokken van de kerk. De hoogdag van half-oogst liep ten einde. Voor Adriaan, Cornelia en hun kroost in De Achtzaligheden was het een dag geweest waarin de eeuwenoude band met de grond, het geloof en elkaar nog maar eens diep in het hart was gegrift.

In de parochie van Kalmthout-centrum vonden vroeger elk jaar twee processies plaats: de grote processie (of de sacramentsprocessie) op de zondag na Sacramentsdag, en de kleine processie (ter ere van Onze-Lieve-Vrouw) op 15 augustus (Maria-Hemelvaart). Beide tochten vertrokken vanuit de parochiekerk. De eerste processie trok richting het Dorp en liep via de Statiestraat en de Molenstraat naar de Sint-Jacobskapel. Daar werd het Lof (de Benedictie) met het Allerheiligste gegeven vanaf een rustaltaar dat tegen de zuidkant van de kapel stond. De tweede processie volgde een route langs de Driehoek, hield halt bij het rustaltaar tegen de elektriciteitscabine aan de Kapellensteenweg, en keerde via het Kerkeneind terug.

Dit is niet altijd zo geweest. Vóór de Franse Revolutie kende Kalmthout namelijk drie processies: de eerste op Sacramentsdag zelf, de tweede op Sint-Jacobsdag (25 juli) en de derde op Kermisdag.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

Journalaal in tijden van fake news

Op woensdag 9 september om 14u komt VRT-journalist Tijs Mauroo naar het Strijboshof in Kalmthout op uitnodiging van Neos Kalmthout-Essen. *"het journaal maken in tijden van fake news"* is het thema van de lezing die hij er geeft.

Tijs Mauro (°1976) is sinds 2001 verbonden als journalist bij VRT-nieuws en wordt heel veel ingezet als eindredacteur van het journaal. Tijdens zijn lezing haalt hij aan hoe een journaal wordt klaargemaakt om op het scherm te komen. Hij vertelt hoe de nieuwsdienst aan de verhalen zelf komt en hoe deze worden gecontroleerd op fake news. Samen kan er die dag gekeken worden naar een journaal in opbouw.

Wie de lezing wil bijwonen moet voor 2 september inschrijven en het deelnamegeld betalen (17 euro voor leden en 25 euro voor niet-leden). Inschrijven kan via mail bij verantwoordelijke Ingrid Antonissen: iantonissen@hotmail.com of via het nummer 0475/86.09.22. (in de prijs is koffie/thee en gebak voorzien)

Info over het WZC Beukenhof

Het buurtkoffie-team heeft deze maal Frederik De Baets uitgenodigd, hij is de directeur van het WZC Beukenhof in de Heidestatiestraat. Verschillende streekgenoten zullen er al wel eens een stapje hebben binnengezet of komen er op latere leeftijd wonen of iemand bezoeken. De directeur komt erover vertellen tijdens de komende buurtkoffie op dinsdag 18 augustus om 14u in het Ernest Albert kunsthuis in de Hortentiadreef. Zoals altijd staat de koffie, thee of een ander drankje klaar! Iedereen welkom

Bridgeclub in nieuw kleedje!

De Kalmthoutse *"Bridgeclub Klavertje4"* heeft een nieuw bestuur aangesteld voor het seizoen 2026-2027. Zij verwelkomen bezoekers (ook nieuwe) om te komen bridgen tijdens de wekelijkse drives die doorgaan telkens op woensdagavond en donderdagnamiddag in Café 't Centrum Kalmthout Heide.

Wie wil leren bridgen, of wie interesse heeft in deze wekelijkse bridgedrives kan zich melden of kan inlichtingen bekomen via mail naar bcklavertje4@gmail.com, of door te bellen naar voorzitter Marc Van Eupen, gsm: 0499/10.15.42.

Het nieuwe bestuur is als volgt gevormd: Voorzitter Marc Van Eupen, Vicevoorzitter Myriam Saeys, Secretaris Geert Vansteelant, penningmeester Christine Wojchenek, IT-consultant, Gerard Van Pernis, het wel en wee Chris Vanacker, algemeen bestuur Pieter Jacobs. (enkele bestuursleden niet op de foto)

Dankbaar voor wat was, hoopvol voor wat komt.

Op zondag 9 augustus had in onze kerk een feestelijke eucharistieviering plaats in het vooruitzicht op de definitieve sluiting van onze kerk. Ze genoot de belangstelling van ruim 120 trouwe kerkgangers, vertegenwoordigers van de andere parochies van Kalmthout en veel personen die zich verwant voelden met onze parochie.

Pastoor Jos Uitdewilghen en Sofie Broos onze vertrouwde voorganger bij woord & communiediensten waren de voorgangers. Onze laatste eigen pastoor Jos Verhaegen moest jammer genoeg wegens ziekte forfait geven. Het werd een feestelijke viering met passende teksten, mooie gregoriaanse gezangen en enkele momenten van samen bidden. Alles stond in het teken van de nakende herbestemming van ons kerkgebouw.

Wat hier werd beleefd, verdwijnt niet

Het bezinningswoord van Sofie Broos aan het einde van de dienst was erg toepasselijk op de reden van deze viering:

Er zijn plaatsen die meer zijn dan stenen en muren. Plaatsen waar mensen hun vreugde hebben gedeeld, waar tranen zijn gevloeid, waar woorden van hoop hebben geklonken, waar stilte ruimte kreeg. Onze kerk van Heide draagt zoveel verhalen met zich mee. Verhalen van mensen die hier gekomen zijn met hun vragen, hun zorgen, hun dankbaarheid en hun geloof.

Binnenkort sluiten deze deuren maar wat hier werd beleefd, verdwijnt niet. De verbondenheid die groeide, de vriendschappen die ontstonden, de zorg voor elkaar, de kleine gebaren van goedheid, blijven verder leven. Want wat mensen in liefde met elkaar delen, laat sporen na. Het wordt meegenomen in harten en reist verder, ook voorbij deze vertrouwde plek.

Binnenkort wordt ons geliefde huis van God definitief een kerktheater.

Na de zegen werden twee dankbetuigingen uitgesproken. De eerste kwam van Riet Vanryckgehem namens het parochieteam en de kerkraad. Haar woorden werden met volle aandacht beluisterd:

Lieve mensen van onze teerbeminde Sint-Jozefkerk, aan alle mooie tijden komt een einde. Zo ook aan de mooie tijd van samen erediensten vieren in onze vertrouwde kerk. Cru gesteld: wij zijn onze teerbeminde kerk kwijt. Niemand van ons heeft dat gewild, anderen hebben dat voor ons beslist. Ja, we zijn onze kerk kwijt, maar hopelijk niet ons geloof, de hoop en de liefde om zorg te blijven dragen voor elkaar. Ons parochieteam hoopt dat wij in de toekomst allemaal een kerk zullen vinden waar we ons thuis kunnen voelen en mogen genieten van een liturgie die aanspreekt.

Afscheid vieren dat is ook een moment van dankbaarheid, die verteruggaat in de tijd. Onze parochie werd precies 97 jaar geleden opgericht. Pastoor Antoine De Preter was onze pastoor-stichter. Zes jaar later in 1935 werd dit kerkgebouw ingewijd door de toenmalige kardinaal Van Roey. Dat is ruim 91 jaar geleden. In de voorbije negen decennia is onze parochie uitgegroeid tot een warme geloofsgemeenschap. Veel verenigingen en twee kerkkoren stonden jarenlang in voor de muzikale omkadering van de vieringen. Ooit werden in deze kerk 's zondags vier vieringen gehouden en in de namiddag zowaar een plechtig lof. Tot voor kort waren er nog drie vieringen per maand. Ondertussen is er veel veranderd. Vandaag is er slechts één woord- en communiedienst per maand. Heel binnenkort wordt ons geliefde huis van God definitief een kerktheater.

Op een dag als deze past het dat we vooral onze dank en waardering uitspreken voor al wie zich in de voorbije 90 jaar hebben ingezet voor deze parochie als pastoor, koster, organist, catechist, kerkraadslid, medewerker of vrijwilliger. Kortom dank aan alle mensen die zich ooit hebben ingezet voor het wel en wee van het kerkelijk leven in Heide. Zonder hun inzet zou onze parochie nooit de warme gemeenschap geworden zijn wat ze tot voor kort was. We zeggen ook dank aan Pastoor Jos Verhaeghe, de laatste eigen pastoor van onze parochie. Jammer dat hij hierop niet kon aanwezig zijn. Pastoor Jos Uitdewilghen, u bent vertrouwd met deze kerk, u was vaak de vervanger van pastoor Jos Verhaeghe. Dank om ons te steunen en voor te gaan in deze viering. En dan is er Sofie, onze vaste gebedsleider/voorganger, onze sterkhoudster. In het begin was het nog wat wennen aan een Woord- en Communieviering, zowel voor Sofie als voor ons. Maar het voelde al heel snel vertrouwd. Sofie, je zorgde niet alleen voor de continuïteit van de vieringen in onze parochie maar op de eerste plaats voor een duiding van de lezingen in mensentaal. En je hebt met ons meegeleefd en gevoeld toen we vernamen dat onze kerk zou sluiten. Onze welgemeende dank daarvoor.

Lieve mensen we gaan onze kerk missen. Ik wil jullie allen nog een opdracht meegeven. Als jullie in de toekomst deze kerk voorbijlopen, kijk dan met trots en fierheid en opgeheven hoofd naar deze kerk waar zoveel moois in verbondenheid met God en met elkaar heeft plaatsgevonden.

Kerken zijn bakens in een gemeenschap

Daarop nam onze burgemeester het woord.

Vandaag beleven we een bijzonder moment in deze mooie Sint-Jozefkerk, die bijna een eeuw lang deel uitmaakte van het hart van Heide. Deze kerk staat niet toevallig waar ze staat. Midden op het plein, omringd door de school, cafés, restaurants en het dagelijkse leven. Letterlijk in het centrum van Heide. Want een gemeenschap wordt niet alleen gevormd door woningen en straten. Een gemeenschap ontstaat waar mensen elkaar ontmoeten. Waar mensen elkaar kennen. Waar ze samen vieren, elkaar troosten en samen hoop vinden. Dat is precies wat deze kerk bijna honderd jaar lang heeft betekend.

We leven vandaag in een andere tijd dan toen de kerk werd gebouwd. De beslissing van de bisschop om deze kerk te onttrekken aan de eredienst was een moeilijke beslissing. Het einde van de bestemming van deze kerk hoeft niet het einde te zijn van een gemeenschap. Verbondenheid ontstaat niet uitsluitend tussen muren, maar vooral tussen mensen. De opdracht is om die verbondenheid levend te houden, hier in Heide. Ik wil vandaag mijn grote waardering uitspreken voor iedereen die zich gedurende al die jaren heeft ingezet voor deze parochie. Zonder hen zou deze gemeenschap nooit zo lang hebben kunnen bestaan.

En straks zal deze kerk aan een nieuw hoofdstuk beginnen. Een hoofdstuk waarin de stilte van het gebed plaats zal maken voor het applaus na een voorstelling. Waar muziek zal blijven klinken, waar verhalen

verteld zullen worden en waar mensen elkaar blijven ontmoeten. Als 'kerktheater' zal dit gebouw ook een plaats worden waar verbondenheid groeit. Als gemeentebestuur willen wij daar onze verantwoordelijkheid in opnemen. Zoals generaties vrijwilligers deze kerk bijna een eeuw lang met zorg en engagement hebben gedragen, zo zal ook de gemeente Kalmthout haar verantwoordelijkheid opnemen om deze bijzondere plek levend te houden. Ik wil vooral de kerkfabriek en de medewerkers van de parochie bedanken voor de kans die we kregen om de voorstellingen van Club Kalmthout hier te organiseren, als nevenbestemming aan de functie als kerk. Dat was niet altijd een makkelijk evenwicht, maar dankzij jullie engagement kreeg het cultuuraanbod van de gemeente een echte boost en bezorgden we duizenden mensen ondertussen mooie avonden.

Een kerk kan worden onttrokken aan de eredienst. Maar zij hoeft daarom haar ziel niet te verliezen. De ziel van een gebouw schuilt immers niet alleen in zijn bestemming. Zij schuilt in de mensen die er samenkomen. In de warmte die zij er ervaren. In de herinneringen die zij er maken. Vandaag sluiten we min of meer met respect een hoofdstuk af. Maar tegelijk slaan we ook een nieuw hoofdstuk open waarin de Sint-Jozefkerk haar centrale plaats in Heide behoudt. Als huis van ontmoeting en van verbondenheid en als het kloppend hart van Heide.

Een geanimeerde en druk bijwoonde receptie in de grote zaal van ons parochiecentrum sloot deze feestelijke viering af. Een bijzonder woord van dank voor de uitbater van het Centrum en de scoutsploeg die ons meer dan een handje kwamen toesteken. Op deze receptie zijn heel wat grote en kleine verhalen verteld over het intens parochieleven in Heide gedurende ruim 90 jaren. Zo nam onze geloofsgemeenschap met weemoed waardig afscheid van haar geliefde kerk. We blijven dankbaar voor wat was en hoopvol voor wat komt.

EM

28 Tuinwoning

Van Belle - Smout

Bouwjaar: 1966

Architect Marc Dessauvage

Groeneweg 29

Kalmthout

Marc Dessauvage begon zijn architectuur carrière in de periode van Expo '58, toen de afkeer van protserigheid en decoratie algemeen was. De hier gerealiseerde woning is typisch voor deze tijdgeest. Hij was in zijn werk steeds op zoek naar zuivere elementaire vormen, naar integratie en hij had sociale bewogen idealen.

De structuur is eerlijk, een kolom en een balk of een dragende muur werden in het zicht gelaten. Zo blijft duidelijk te zien hoe de lasten van de verschillende bouwelementen werden samengebracht en op elkaar steunen. Deze aanpak resulteerde vaak in een vrij robuust middeleeuws Romaans uiterlijk.

De invulling van de functies was van even groot belang waarbij werd afgewogen hoe optimaal de relatie met het landschap was. Ook oriëntatie speelt een grote rol: sanitaire ruimten behoeven niet onmiddellijk daglicht; slaapvertrekken worden bij voorkeur oost gericht zodat de zonnestralen kunnen worden waargenomen bij het ontwaken; woonvertrekken zijn bij voorkeur zuid of zuidwest georiënteerd.

Bij dit alles moest de ontwerper uiteraard ook rekening houden met de beperkingen van het bouwterrein en de bouwvoorschriften. De architect Marc Dessauvage had de gewoonte een villa of vrijstaande woning 'tuinwoning' te noemen.

Volgende week: 29. Landhuis Meuris-D'Hertog

(Bijdrage van Paul Witters)

Gisteren 15 augustus: De Rozenkrans in de Lindendreef

De "*Kapellekensdreef*", zoals thans de eigenlijke Lindendreef naast de kerk van het H. Hart te Kalmthout genoemd wordt, werd voor de parochie door de Vereniging der Parochiale Werken van de dekenij Essen op 6 maart 1954 van dhr. Advocaat Ferd. Bosmans aangekocht.

De 750 meter lange dreef, welke totaal verwilderd en verwaarloosd, volledig dichtgegroeid en sinds vele jaren in onbruik was, werd gekapt, het lozer tot een puntige boog uit gesnoeid en de grond gehakt en gezuiverd.

Zeer Eerw. Heer Pastoor Paeps had van lang tevoren het plan opgevat desgevallend deze dreef te sieren met uitbeeldingen der mysteries van de Rozenkrans. Hij liet daartoe vijftien kapelletjes vervaardigen in witte simili-steen bij de N.V. Dura te Kalmthout.

Juffrouw Hilda Van Spaendonk ontwierp de taferelen en nam de schilderijen ervan op zich. Zeer beschaafd als zij is, bracht zij deze zware taak tot een bevredigend einde. De grote verdienste van haar werk ligt vooral in de eenvoud en soberheid, die zij daarin wist te bewaren. Alleen de hoofdfiguren van het gebeuren houden de aandacht staande want afleidende bijkomstigheden zijn daarbij geweerd. De lantarentjes, die bij de gelegenheid de Mariadreef zo stemmig verlichten, werden in kunstsmeedwerk uitgevoerd door wijlen Koen Cuperus.

Monseigneur Schoenmakers wijde op 22 augustus 1954 de dreef met grote plechtigheid, in aanwezigheid van een groot aantal gelovigen in.

De gemetselde toegang kwam er in de loop van 1958, deze werd later afgebroken, wat spijtig is, wanneer

men er onderdoor keek, kreeg deze lange Kapelletjesdreef nog meer diepte en de spitboogvormige boog scheen de bezoeker te verwittigen dat hij niet het eerste het beste wandelpad ging betreden. Deze groen overwelfde bidplaats, gebouwd door de natuur, is aldus voor velen een devote wandelweg geworden.

Hierbij volgt de lijst der straten aan welke bevolking de zorg voor de kapelletjes werd toevertrouwd en die door elk straat genootschap werden onderhouden en jaarlijks op 15 augustus extra in de bloemen werden gezet.

1. **Boodschap:** Heuvel en Nieuw dreef
2. **Bezoeking:** Standaardlei
3. **Geboorte:** Korte Heuvelstraat en Oasis.
4. **Opdracht:** Putse Steenweg
5. **Vinding:** Cuylitshofstraat, Vogelzang en Kinderwelzijnstraat
6. **Doodstrijd:** Statiestraat en -plein, Heuvelspad
7. **Geseling:** Kapelstraat
8. **Doornenkroning:** Drieslei.
9. **Kruisdraging:** Schooldreef
10. **Kruisdood:** Albert Peeterslei,
11. **Verrijzenis:** Van Den Bogaertlei en zijstraat.
12. **Hemelvaart:** Warandalei
13. **Nederdaling:** H Geest: Frans Raatsstraat en IJzerenwegstraat.
14. **Hemelvaart Maria:** Boonsst., R Willemeest., Annemieken
15. **Kroning Maria:** Linden - Kastanjedreef en Dijk

Blijde Mysteries
Boodschap - Bezoeking
Geboorte - Opdracht
Vinding

Glorievolle Mysteries
Verrijzenis - Hemelvaart
Nederdaling v/d H Geest
Hemelvaart v Maria - Kroning

Droeve Mysteries
Doodstrijd - Geseling
Doornenkroning
Kruisdraging - Dood

De Rozenkrans, naar een idee van T Paaps, werd in 2008 volledig gerestaureerd

(Bijdrage van Paul Witters)

Terug van weggeweest, voor de vierde maal al!

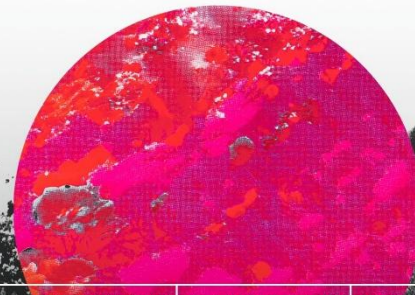
Op zaterdag 29 augustus gaat opnieuw "Jazz op de Hei" door op de terreinen van Diesterweg. Vier jaar geleden startte een groep enthousiaste Jazz-fans met dit evenement van onder het stof te halen. Stilaan maar zeker groeit het weer uit tot een succesvol zomerevenement.

Op zondag 30 augustus vanaf 12u is er de **FAMILIEDAG**, waar groot en klein zich gratis kan uitleven op het sfeervolle festivalterrein en de zomerbar in het Kalmthoutse groen. Ook muzikaal valt er veel moois te beleven, met de unieke stem en présence van Gregory Frateur **sings Billie Holiday, and then some**, de feestelijke grandeur van de 23-koppige Barnyard Bigband en de muzikale humor van The Bonnie Blues !

Het is een organisatie van de werkgroep « Jazz op de Hei » in samenwerking met ClubK.

ZATERDAG 29 AUGUSTUS 2026 - FESTIVAL
DOMEIN DIESTERWEG, KALMTHOUT

JAZZ op HEI

BLACK FLOWER	DANS DANS	NABOU
LIESA VAN DER AA	ANATOLE MUSTER	
GALA DRAGOT	ABEL GHEKIERE	RE#ENCOUNTER
ADRIAAN DE ROOVER, ANTON LAMBERT & AYA SUZUKI		

INFO & TICKETS VIA WWW.JAZZOPDEHEI.BE
IN SAMENWERKING MET

De acht van Heide 2026!

Zoals beloofd enkele foto's van de Acht van Heide welke op 7 augustus 2026 plaats had in Heide! Met dank aan fotografen Myriam Luyckx en Mike Wouters.

Het Lied van het Droge Land

De lucht is leeg, de wind is heet.
De akker wacht in stil verdriet.
Elk blad hangt slap, elk veld is moe.
De beek krimpt langzaam naar de koe.
De scheuren in de harde grond,
vertellen wat de aarde voelt.
Geen druppel valt, geen blaadje lacht,
de zon regeert met strenge macht.
Wij kijken smekend naar de lucht,
en slaken samen een gezucht.
Wanneer komt dan die milde plas?
Die leven brengt in veld en gras.

Uit de oude doos!

Deze week een aloude foto van het kruispunt in Heide met als enig bouwwerk het "kappelleke", let ook op de wegwijzers en de gaslantaarn.

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

